

KAREL GOTT A JEHO DUETY!

Jedinečný komplet duetů
poprvé v boxu 5CD!

5CD Box je v mimořádně bohaté a rozmanité diskografii Karla Gotta zcela výjimečný. Poprvé se tak k jeho příznivcům dostávají jeho nejvýznamnější a nejzdařilejší dueta, terceta a kvarteta nejen s našimi, ale i se zahraničními interprety. Komplet mapuje pěveckou kariéru devětatřicetinasobného Zlatého a Českého slavíka od roku 1962 po současnost.

98 nahrávek se 72 kolegyněmi a kolegy. A to rovnou v 9 jazycích. Vedle češtiny a slovenštiny zazní angličtina, němčina, španělština, italština, francouzština, ruština i latina.

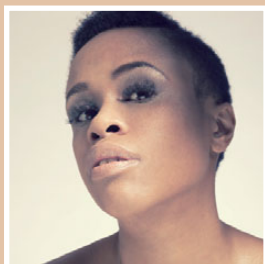
Foto © Lenka Hatašová, 2015

Z NAHRÁVACÍCH STUDIÍ

BARBORA HRZÁNOVÁ

v těchto dnech dokončuje audio-knihu Budhovy pohádky. Jde o klasické buddhistické příběhy převyprávěné zábavným způsobem.

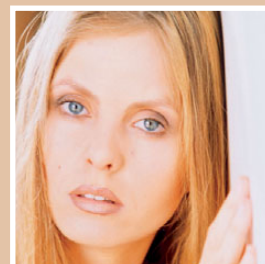
TONYA GRAVES

vrací se ke svým hudebním kořenům a na příští měsíc chystá album Back To Blues. Půjde o poctu velikanům Blues.

ONDŘEJ BRZOBOHATÝ

na 23. 10. připravuje k vydání DVD+CD se záznamem koncertu G2 Acoustic Stage v produkci hudební stanice Óčko.

KATEŘINA ENGLICHOVÁ

renomovaná harfenistka natáčí album soudobých skladeb, některé z nich jí byly autory osobně věnovány.

SU 6283-2

Na čtyřech CD, shrnujících nahrávky z období 1962–1978, 1980–1992, 1993–2006 a 2008–2015, doplněných o dvě letošní novinky, se objeví desítky očekávatelných i překvapivých hostů.

Mimořádný je pak disk 5: live nahrávky z let 1965 až 2010 dokazují, jak zajímavě koncertně zněl Karel Gott s Evou Pilarovou, Bárou Basikovou, Lucí Bílou, Martou Kubišovou, Ilonou Csákovou, Věrou Gondolánovou, Peterem Dvorským, Helenou Vondráčkovou, Karlem Černochem, Terezą Kerndlovou, Petrem Mukem, Evou Urbanovou či americkými černošskými operními sopranistkami Feliciou Weathers a Pauletou deVaughn.

Na 5 CD zaznívají nejen popové písně, které byly a jsou hlavní doménou Karla Gotta, ale i operní, operetní a muzikálové árie, skladby klasiků, italské canzonetty, jazz, swing, rock, country, soul, crossover, filmové písničky, tradicionály, spirituály a rap. Vedle už zmíněných zahraničních interpretů zmíníme ještě Alexandrovce, Bushida, Daliah Lavi, Martina Babjaka, Semina Rossiho, Xaviera Naidoo, Annu Marii Kaufmann a další známá jména evropské hudební scény.

Řada nahrávek – konkrétně 18 – jich vychází na CD dokonce úplně poprvé a byly zaznamenány v letech 1965–2010 na Gottových koncertech a v jeho televizních show. Například raritní Oči barvy holubí s Bolkem Polívkou, Silvestrovskou operu '99 s Waldemarem Matuškou, Hit Medley s americkou operní sopranistkou Feliciou Weathers, Dej mi víc své lásky se skupinou Olympic, duet z dnes už kultovního muzikálu Jesus Christ Superstar s Bárou Basikovou, árie O Mimi, tu piú non torni z Pucciniho opery Bohéma s Peterem Dvorským a další.

Zcela současné Gottovo umělecké směřování pak na tomto i ve světovém měřítku zcela ojedinělém projektu reprezentují dvě novinky. První duet se zpívajícím kytaristou Alfrédem Bittnerem Když máš ji rád vážně (Jestli oplácíš jí lásku)), což je cover slavné písně ze zpěvníku Bryana Adamse Have You Ever Really Loved A Woman.

Druhý duet s rockerem Petrem Kolářem To jenom láska zastaví čas, je původní poprocková balada, která vznikla speciálně pro tento projekt a je v produkci Miloše Dodo Doležala.

S Marcelou Holanovou při interpretaci písně Náš song na Vánočním koncertě v pražské Sportovní hale (1988)
[photo archiv Evy Šindelářové Krejčové]

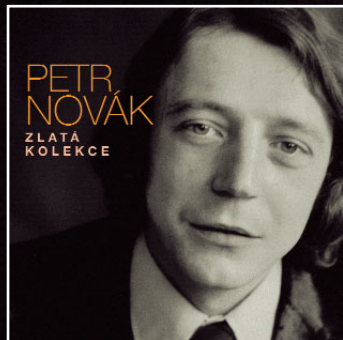
S Kamilem Střihavkou při interpretaci písně Oh, Darling na Miss Moravia 2006 (2006)

S Olgou Lounovou při natáčení videoklipu Dál za obzor v pražském Klementinu (2012)

[photo © Martin Linhart]

*Romantický rebel ve všech svých
hudebních podobách*

SU 6293-2

Supraphononline

PETR NOVÁK ZLATÁ KOLEKCE

3CD Petr Novák Zlatá kolekce obsahuje výběr od legendárních amatérských začátků přes zásadní bigbítovou éru kolem roku 1968 až po následný originální poprock. Je to komplet více než šedesáti písniček. Zpěvák s velkým srdcem a dramatickým životním osudem nepatří mezi ty, kteří uchvátí vycizelovanou pěveckou technikou či poetickou hlubokostí textů, ale především naprostou odevzdaností poslání těch tónů a slov. Pravidelně v nich vítězila láska ve všech podobách, často ne přímo prvoplánově šťastná.

Foto © Tamas Kušnýnskyj, 2015

Nové 3CD PETR NOVÁK ZLATÁ KOLEKCE přináší to nejpodstatnější z jeho úspěšné kariéry s kapelami Flamengo a George & Beatovens, i z té pozdější sólové. Od prvotin typu Já budu chodit po špičkách, Povídej nebo Náhrobní kámen přes šansonovou Klaunovu zpověď či Pokoj č. 26, ale také Esther, Dětský oči, Modlitbu za lásku nebo refréno-vou Hvězdičku blýskavou až po vybrané ukázky z komponovaných alb. Mohl se – jako většinový autor hudby – opřít o texty kamaráda Ivo Plicky a později Zdeňka Rytíře, Eduarda Krečmára nebo Pavla Vrby. Zajímavou muziku mu nabídl Jan Farmer Obermayer a další.

Co všechno by mohl Petr Novák nazpívat, kdyby vyměřených dvaapadesát sezón života mohl naplnit tvůrčí energií a volností druhé polo-

vinu šedesátých let? Co by mohl dokázat po doplnění dokonalou profesionální sebekázní? Na druhé straně však jeho bohémoství a expresivní přednes pomohly někdy zdánlivě obyčejné melodie a jednoduché rýmy zařadit mezi nezapomenutelné písničky. Také proto se jeho písně určitě neomrzí ani ve chvíli, kdy zvuk je archaicky starodávný. Petr Novák je totiž postavou ve zcela jedinečné, z podstaty nenapodobitelné kategorii.

Jiří Černý napsal v listopadu 1997 v časopise Melodie mj.: „...Petr Novák byl skvělým písničkářem, snovým autorem a interpretem vlastních skladeb, čímž myslím na řadu jednotlivých písniček, malých, sevřených útvarů, takřka bez výjimky milostiplných...”

ZLATÁ KOLEKCE MARTHY & TENY ELEFTERIADU

Barevné souznění hlasů Marthy a Tena Elefteriadu a jejich bohatou kariéru mapuje 3CD Zlatá kolekce. Celkem 73 písní ukazuje široké hudební rozpětí sester od roku 1969 do současnosti.

Když se koncem šedesátých let na brněnské hudební scéně objevily Martha a Tena Elefteriadu, bylo to zjevení. Zaujaly přírodně silnými temperamentními hlasy se zajímavou barevností i expresivitou indivi-

duálního projevu. Zatímco starší Martha vládla vyšším polohám s velkou emocionální rozpoutaností, mladší Tena měla svůj hlas níže posazený a vzájemně se velmi dobře doplňovaly. Jejich kariéra šla strmě vzhůru po získání stříbrné Bratislavské lyry (1970), kdy jim také vychází první album Dál, než slunce vstává (Panton). I ty to začátky zachycuje 3CD Zlatá kolekce:

„Jsou tu písně od našich prvních krůčků se skupinou Vulkán, přes první ocenění na Bratislavské lyře v roce 1970, kdy jsme se představily nejširší veřejnosti a jejíž zájem nás,

trochu nerozkoukané, vystřelil do profesionálního života, až po řeckou hudbu, kterou jsme se zabývaly v posledních letech,“ říkají Martha a Tena o nové reprezentativní kompilaci.

Je to výběr barevný. Jak Martha s Tenou glosují: „Vždycky jsme měly rády volnost v žánrovém zaměření. S lehkostí jsme surfovaly mezi nejrůznějšími styly. Zbláznily jsme se do swingu a vložily do něho svou radost, do poprocku svou hudební energii a do soulu, který v nás dřímá, svůj citový náboj. I pár šansonů jste v našem repertoáru mohli slyšet.

A co teprve řecká muzika s jejími nepřehlednými poklady ostrovních písní...”

Trojalbum Martha & Tena Zlatá kolekce obsahuje celkem 73 písní, z toho dvě desítky jsou poprvé na CD. Komplet tedy plní mnohá přání fanoušků a zároveň odhaluje pro později narozené posluchače neznámou hudební tvář legendární sourozenecké dvojice.

Zlatá kolekce Martha & Tena Elefteriadu vychází 2. října na 3CD i digitálně.

SU 6303-2

Supraphononline

Foto © Vítek Paraska, 2015

IMODIUM CD+DVD G2 ACOUSTIC STAGE!

Takřka na den přesně po čtvrt roce od koncertu Imodium v rámci série G2 Acoustic Stage v pražském Retro Music Hall se fanoušci kapely i celé série hudební stanice Ōčko se dočkali jeho vydání na CD a DVD. Jak přiznává sám frontman Imodium Thom – je to svým způsobem „splněný sen“.

„Mnohokrát jsme si říkali, že za víc jak deset let nemáme jediný kvalitní audio/video záznam. Stejně tak máme novou skvělou zkušenost a v neposlední řadě nás těší, že se přizváním k tomuto projektu kapela zařadila mezi taková jména jako No Name, Divokej Bill, Vypsaná fiXa, Wahnout, Ewa Farna a další,“ komentuje Thom.

Ač mají Imodium s akustickým hraním za svou kariéru poměrně bohaté zkušenosti, G2 Acoustic Stage je i přesto v mnohém výjimečným počinem. „Málokdy jsme akustické koncerty hráli v tak rozšířené sestavě. Kapela se na vystoupení v rámci G2 Acoustic Stage více než zdvojnásobila, což obnáší mimo jiné více

práce na aranžích. Stejně tak bylo třeba řešit vizuální stránku koncertu, to všechno najednou bylo před námi a myslím, že jsme obstáli,“ vysvětluje frontman broumovské rockové čtveřice.

Ta na CD+DVD G2 Acoustic Stage zařadila celkem šestnáct skladeb, mezi nimiž nechybí jak úspěšný singl Valerie ze stejnojmenného, zatím posledního řadového alba vydaného na podzim 2013, tak dobře známé pecky z předchozích třech řadovek Polarity (2010), Stigmata (2007) i eponymního debutu z roku 2004.

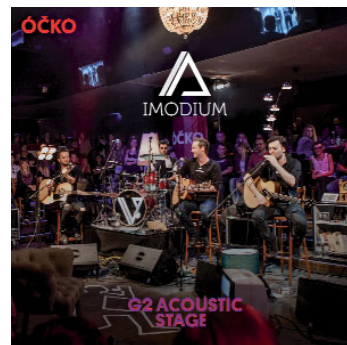
To vše navíc – jak je u záznamů G2 Acoustic Stage zvykem – s backstageovým bonusem a v prvotřídní kvalitě. „Fanoušci dostanou opravdu dobrý akustický koncert s dobrým zvukem i obrazem. Ti, co se zúčastnili, mají památku, ti co nebyli, doufám, budou přeneseni do Retro Music Hall na koncert Imodia,“ dodává Thom.

Na vydání živáku navíc Imodium na podzim naváží koncertní šňůrou, která už samotným názvem AUTENTIK TOUR 2015 naznačuje, že bude v lecčems speciální. „Vybrali jsme města, která chceme navštívit,

ovšem místa, kde zahrajeme, necháváme vybrat samotné fanoušky. Někde to bude akusticky, někde elektricky, jistě je, že to bude takové „veřejné bytové turné“. Bude to velmi kontaktní a autentické. Chceme si s lidmi povídat, pít, pokařovat a taky zahrát a diskutovat, smát se i lamentovat,“ prozrazují Imodium koncept turné, k němuž již brzy odhalí více informací.

Foto © Vítek Paraska, 2015

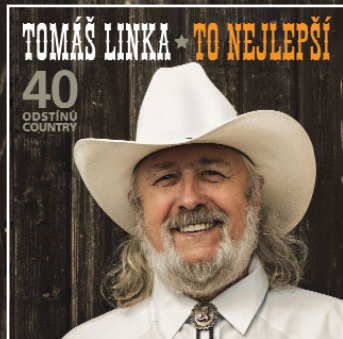
SU 7129-9

Supraphononline

TOMÁŠ LINKA 40 Odstínů country

35 hitů + 5 novinek
= 40 odstínů country!

SU 6267-2

Supraphononline

Foto © Dagmar Borovská, 2015

Blížící se kulaté jubileum Tomáše Linky (*6. února 1946) iniciovalo vydání výběru pětatřiceti největších hitů a pěti letošních novinek na 2CD *To nejlepší – 40 odstínů country*, které bude také doplněno koncertním turné.

Nahrávky z let 1970 až 2015 zachycují vývoj Tomáše Linky od kapely The White Stars přes Greenhorns, původní Fešáky až po současnou Přímou linku. Od akustického westernu až po samozřejmou elektrifikaci, umožňující přechod od pistolnických příběhů ke stejnému mužné, ale civilnější současné romantice.

V bookletu dvojalba, plném vzpomínkových fotografií, připomíná

oslaveneček, že za téměř padesát let aktivní kariéry prošel různými stylovými proměnami, nicméně moderní americká country je to, co má nejraději. K převzatým písničkám, také od jeho oblíbenců Krise Kristoffersona, Johna Denvera či Eagles, přibyla řada původních českých skladeb, často z pera kytaristy, kapelníka a producenta Antonína Kny.

Výběr TOMÁŠ LINKA TO NEJLEPŠÍ 40 odstínů country je výji-

mečně širokou jubilejní nabídkou písniček, krom archivů Pantonu se na sestavě podílejí licence od mnoha dalších vydavatelských firem. Pět závěrečných písniček jsou letošní bonusy, nabízející zpěváka v několika náladách, od čistě písničkářské až po tu rokenrolově šlapající. Skutečnost, že si songy dokáže opatřit vlastními texty, přidává další nepochybné plus.

Tomáš Linka je vedle Michala Tučného nejdůležitějším představitelem

naší městské country scény, méně spojené s trampským odkazem či americkými westernovými veterány. To mu umožňuje oslovit opravdu široké publikum, oblíbení silné melodie s příchutí rocku či popu. Linkovo zpívání je stylové, jeho harmonika nezaměnitelná, jako silná osobnost patří mezi spolutvůrce zázraku české country posledního půlstoletí.

Foto © Dagmar Borovská, 2015

Foto © Dagmar Borovská, 2015

ŠKWOR HLEDÁNÍ IDENTITY

Nové album Škvor už čím dál hlasitěji buší na dveře! Dokazuje to právě vypuštěný pilotní singl Kolikrát..., jenž předznamenává říjnové vydání novinky pojmenované Hledání IDentity a doprovází jej atmosférický černobílý videoklip. Populární úderka singl i další novinky představí samozřejmě také naživo v rámci podzimního Hledání IDentity Tour. To bude čítat celkem 11 zastávek a Škvor na něm doprovodí žánrově spříznění WAIT a Daniel Krob, kteří na koncertech rovněž představí nový materiál.

Supraphononline

„Máme síly na rozdávání, připravujeme velkou tour, vydáváme novou desku, kterou pokřtíme a oslavíme tradičně velkým koncertem 13. 11. v pražském Foru Karlín. Práce je dost a to je dobře. Těšíme se na vás!“

SU 6296-2

„Název desky tak nějak vyplynul z mého momentálního rozpoložení, to všechno se logicky promítlo i ve většině textů. Myslím, že můžu mluvit i za kluky, když řeknu, že vlastně hledáme, nikdy jsme nepřestali a budeme hledat dál, dokud nás smrt nerozdělí,“ komentuje jméno nového, v pořadí již osmého řadového alba Škvor frontman Petr Hrdlička.

O náladě alba může leccos naznačit první singl Kolikrát..., k němuž kapela natočila klip společně s autorsko-režisérskou dvojicí Ondřej Kurčík a Pavel Brychta z Magic Pictures ve studiu přímo během nahrávání nového alba

„Vždycky, když máme točit klip, tak přemýšlíme, jak by měl vypadat a o čem by měl být. Měli jsme vizi, že

natočíme klip ze studia, z prostředí nahrávání desky. Text je vlastně o takovém tom muzikantském bilančování, tak jsme se s klukama shodli, že natočíme klip model 'stará černobílá fotka'. A jsme spokojeni,“ pochvaluje si výsledek Hrdlička.

Klip, který nabízí i spoustu zajímavých záběrů ze zákulisí, si díky neotřelému pohledu do života kapely

jistě budou pochvalovat i fanoušci. A dle slov Petra Hrdličky by si měli pochvalovat i blížící se Hledání IDentity Tour, které odstartuje 17. 10. v Lnářích u Blatné a jeho letošní část skončí 4. 12. v Karlových Varech.

KOMPLETNÍ SEZNAM VŠECH TERMÍNŮ NAJDETE ZDE:

www.skvor.cz/koncerty

PTÁKOVINA

VYCHÁZÍ AUTENTICKÝ ZÁZNAM PŘEDSTAVENÍ MILANA KUNDERY

Mimořádný nález v archivu Divadla Na zábradlí: v září vyšel unikátní záznam představení Milana Kundery **PTÁKOVINA** z roku 1970. A zároveň vyšel i knižně v nakladatelství Atlantis.

Na mimořádnou událost českého kulturního života aspiruje nečekaný objev v archivu Divadla Na zábradlí. Jde o autentický záznam představení hry Milana Kundery **Ptákovina**, z 14. ledna 1970, těsně před cenzurním zákazem hry.

Milan Kundera v rozhovoru pro Český rozhlas řekl: „Hra měla naprosto podivný osud. Už si dnes nepamatuji, co jsem s jejím rukopisem podnikal. Ale zřejmě teprve v roce 1968 ho nějaká divadla přijala, takže první premiéra se uskutečnila až po ruském vpádu na začátku roku 1969, tedy v ten nejhorší možný čas. Hrál se v Liberci, Ostravě, Brně a v Praze ve zcela výjimečné euforii.

Ale též zcela výjimečně krátce, vlastně jen několik měsíců, protože koncem téhož roku dopadla na zemi definitivní tma a hra byla zakázána.“

Zápletka příběhu je jednoduchá: ředitel školy nakreslí na tabuli kosočtverec, který představuje ženské pohlaví, nechá tuto událost vyšetřovat a sarkasticky se baví reakcemi svých kolegů. Vyšetřovací komise křivě obviněného žáka, snaživě přiznávajícího neprovedený čin, odmění údělem fyzla.

Ředitel, opojený svou mocí, však nerozvážně přiznává manželce před sedy vše, co si doopravdy myslí o jejím muži a tím spadne do pasti, takže se stane proti své vůli jakýmsi

sexuálním otrokem. V závěru hry zazní z úst vítězné nevěrné chlípnice zásadní sdělení: „Moc je nejsladší, když je úplně nepřiměřená. Když blbec vládne moudrému, slabý silnému, ohavná krásnému...“

Hra vystoupila okamžitě i díky skvělým hereckým výkonům hned po premiéře na vrchol diváckého zájmu. V rolích předsedy a ředitele excelovali v ironické nadsázce Miloš Kopecký a Josef Chvalina, ale mimořádné výkony podali i ostatní interpreti, například Světlá Svozilová, Eva Svobodová, Helena Lehká, Inka Čekanová, Hana Smrčková, Jan Přeučil či Oldřich Vlach.

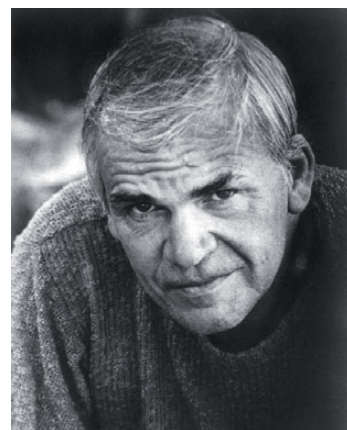
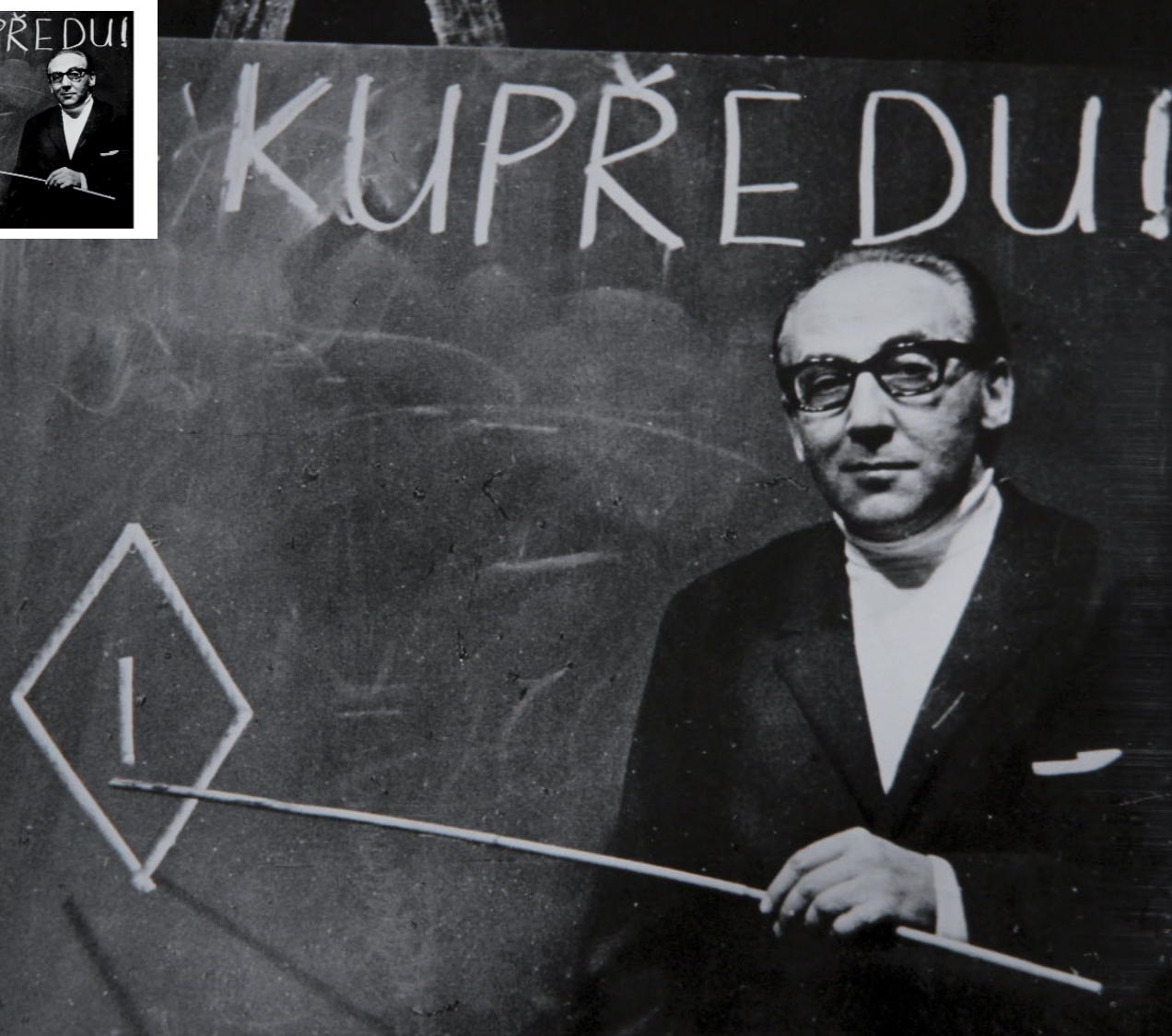

Foto © Gallimard

SU 6412-2

Supraphononline

ARNOŠT GOLDFLAM PÍŠE IRENĚ DOUSKOVÉ

NAVAZUJE NA ÚSPĚŠNOU AUDIOKNIHU HRDÝ BUDŽES

SU 6413-2

Supraphonline

Irena Dousková, autorka proslulého románu *Hrdý Budžes*, vydala o pouhý rok dříve svou prozaickou prvotinu *Goldstein píše dceři* (1997). V dopisech, které posílá stárnoucí filmový režisér z Izraele své dospělé dceři do Prahy, se postupně odkrývají peripetie jeho života v Čechách i v jeho nové zemi a rozporuplnost opožděně navázaného, nenaplněného vztahu. Tento výsostně komorní příběh o otcovské lásce i sebelásce vyšel 18. září jako audiokniha v kongeniálním podání Arnošta Goldflama. Supraphon ji vydává v kompletu tří CD i digitálně.

Prvotinou *Goldstein píše dceři* započala autorka Irena Dousková řadu populárních knih se silnými autobiografickými rysy – *Hrdý Budžes*, *Oněgin* byl *Rusák* a *Darda*. Otec hlavní hrdinky odešel počátkem šedesátých let do Izraele. Celých dvacet čtyři let se snažil zapomenout na rodinu, kterou v Čechách opustil. Malá holčička žila s nepřítomným otcem v jakési zvláštní nepřátelské symbióze. Po letech, již dospělá, zatoužila otce poznat a oslovila jej. Nastala mimořádná korespondence, v níž se provinilý Goldstein, již slavný filmový režisér, zoufale snaží vynahradiť ztracená léta promarněného rodičovského vztahu.

Výstižná interpretace Arnošta Goldflama dotvořila psanou korespondenci v nový, dramatický útvar, který mimořádně citlivě a s pochopením odkrývá niterné rozporuplné pocity hlavního hrdiny. „Nejvíce mne překvapilo, jak Arnošt Goldflam dokázal románového hrdinu Josefa Goldsteina opravdu mistrovsky proměnit v živoucí bytost, s věrohodnou směsicí vlastností, jimiž jsou narcismus, zamilovanost, žárlivost, nedůtklivost, vše s brilantní ironií a nadhledem. Arnoštově ztvárnění zároveň nechybí odliv a důraz na pronikavou inteligenci, vlastní nejen představované postavě, ale i představiteli.“ uvedla producentka nové audio-

knihy Naďa Dvorská. Autorka díla Irena Dousková to glosuje: „Už před několika lety mě napadla stejná myšlenka – že by se mi moc líbilo, kdyby knihu *Goldstein píše dceři* mohl na CD načíst Arnošt Goldflam. Chvilí jsem dokonce uvažovala, že to Supraphonu navrhu, ale pak jsem to neudělala. Takže když se letos na jaře ozvala paní Naďa Dvorská s tímto nápadem, měla jsem radost. Byla jsem si úplně jistá, že to Arnošt udělá výborně, ale výsledek ještě předčil veškerá moje očekávání.“

Arnoštu Goldflamovi při interpretaci zřejmě napomohl i fakt, že měl možnost o skutečném otci Ireny Douskové, Petrovi Freistadtovi, nato-

čit dokumentární film z televizního cyklu *Za dveřmi* je Arnošt Goldflam. V Izraeli se tedy potkal s mužem, jenž je předobrazem otce v díle Ireny Douskové, ať už se jmenuje Freistein (v románech *Hrdý Budžes*, *Oněgin* byl *Rusák* a *Darda*), nebo Goldstein.

Vydavatelství Supraphon započalo převádět volnou trilogii Ireny Douskové do audiopodoby již v roce 2004, kdy vznikla dnes již multiplatinovou deskou oceněná nahrávka *Hrdého Budžese* ve skvělém hereckém podání Barbory Hrzánové. I audiopodoby knih *Oněgin* byl *Rusák* a *Darda* se rychle zařadily mezi nejúspěšnější audioknihy posledních let.

REGIONÁLNÍ POVĚSTI HLEDAJÍ SE BÁJE A LEGENDY...

„Regionální pověsti“ – Projekt, který hledá báje a legendy ze všech míst naší země a dává jim audiopodobu v podání hereckých hvězd

Na CD vyšla velká zvuková antologie „Regionální pověsti z Čech, Moravy a Slezska“. Jde o první titul vydavatelského projektu „Regionální pověsti“ vydavatelství Supraphon a Popron Music.

Celkem 19 pověstí z různých koutů naší země načetli: Miroslav Donutil, Martin Stránský, Zlata Adamovská, Jan Přeučil, Miroslav Táborský, Ondřej Vetchý a další herci. Pověsti, legendy a pohádky různých autorů vypráví příběhy o známých městech, hradech a zámcích. Jde o velmi pestrou a rozmanitou

kolekci příběhů pro malé i velké posluchače, tak jak byly nahrány a vydány v posledních dvaceti letech převážně regionálními institucemi a vydavatelstvími. Jsou to klasické příběhy z Valašska, Chodska, Slovácka, Kutnohorska, Ašska či Třebońska. Cílem edice Regionální pověsti je uvádět do celostátní distribuce nové i starší nahrávky ze všech koutů České republiky. Řada krajů, regionů a obcí považuje pověsti a legendy za zajímavý nástroj propagace dané oblasti a přispívá k jejich sbírání a vydávání.

Zejména u dětí může poslech takových titulů mluveného slova podnítit zájem o poznávání České republiky.

V průběhu letošního podzimu budou tvůrci projektu pod sloganem „Hledáme nejkrásnější pověsti z Čech, Moravy a Slezska!“ pátrat za pomoci regionálních institucí, informačních center i veřejnosti po příbězích vhodných pro vydání.

www.regionálnipovesti.cz

552922

Foto © Martin Kubica, 2015

TvMiniUni **BÓDŮV MAGLAJZ**

Proč Maglajz? No tak si poslechněte, co Bóda vybral! Naházel tam úplně všechno, říká o novém písničkovém albu Janek Jirků, režisér a autor pořadu TvMiniUni.

Bódův maglajz, tak se jmenuje druhé písničkové album z úspěšného dětského pořadu TvMiniUni, který vysílá Česká televize na ČT :D. Novinka navazuje na TvMiniUni – Flégýho výběr, který vyšel na CD přesně před rokem.

TvMiniUni je zábavně vzdělávací pořad s písničkami pro děti od čtyř do asi osmi let, který běží na dětském programu České televize ČT :D od září 2013. Režisérem a spoluautorem pořadu je Janek Jirků (bývalý umělecký šéf divadla Mínor a autor mnoha dětských divadelních představení), jenž ve spolupráci s výtvarníkem Hynkem Drížhalem vytvořil z originálních loutek veselé televizní tým.

Janek Jirků jsme se u příležitosti vydání nového CD zeptali nejen na to, jak se mu písničky vybíraly, ale i co

čeká protagonisty TvMiniUni, tedy Bódu, pana Vránu, pana Voráčka, Valentinku, Ajku, Jacka, Frantu Štajna a Flégýho v novém školním roce.

Janku, jak moc bylo těžké vybírat písničky pro druhé album TvMiniUni?

Bylo to velmi těžké. Písniček už máme 125! Minulý rok jsme jich vydali 18, takže jsme letos vybírali z více než stovky! Věc komplikovalo, že máme rádi všechny písničky, které autoři a skladatelé pro TvMiniUni vytváří. Do každého dílu se píše dvě písničky a každý měsíc vznikají čtyři díly, takže každý měsíc v TvMiniUni vznikne 8 nových písní! Za rok budeme mít možná už dvě stovky. Ale rozhodně nejde o počet. Na našich písničkách je zvláštní to, že nevznikají jako jiné písně: Z vnitřního popudu, z prožití velmi šťastného nebo velmi smutného okamžiku. Naše písničky vyprovokují děti svými otázkami: Co dělá bagr? Proč jsou kostely? Může člověk chodit větší rychlostí než 100 km v hodině? A my nemáme radost jen z toho, že jsme napsali písničku, ale i z toho, že jsme odpovídali zase na nějakou zajímavou otázku a že nás to bavilo. Takže, když jsme se rozhodli, že tam nějaká písnička nebude, znamenalo to, že tam nebude i to všechno, co nás s tou písničkou bavilo. Tak snad příště. Za rok určitě u Supraphonu vydáme další CD. Možná bude tentokrát vybírat písničky Valentinka.

Proč po prvním albu FLÉGÝHO VÝBĚR přišel teď na řadu zrovna BÓDŮV MAGLAJZ?

Minulý rok si prostě Flégý postavil hlavu a nešlo s tím hnout. Říkal, že bude vybírat první anebo, že nehraje. No, tak jsme mu to dali, jenže to se zase strašně urazil Bóda a trucoval celý rok. Naštěstí je Valentinka rozumná holčička, tak mu to letos dala, ale má podmínku: Příští rok bude prý písničky vybírat ona. No tak uvidíme, co na to Rochňa... A proč Maglajz? No tak si poslechněte, co Bóda vybral! Naházel tam úplně všechno.

Janku, která písnička z nového alba se vám nejvíce líbí?

Já tam mám víc kousků. Nedokážu říct jednu. Kromě autorů textů, kterých je snad deset, pro nás píše spousta muzikantů, někteří píší pro divadlo, někteří pro rockové kapely, někteří píší elektro, někteří jazz (pro některé to bylo poprvé, co psali písničku pro děti), a to jsou pokaždé úplně jiné světy. Tohle je jedna z mých nejoblíbenějších stránek práce na TvMiniUni, ta pestrost, rozdílnost. A oslovujeme nové muzikanty, a to se nejvíc těším, jak oni se vypořádají s úkolem napsat písničku pro dětský pořad. Nemohu tedy jmenovat jednu, výběr byl udělaný tak, aby byli zastoupeni všichni autoři a tak se dá říct, že to, co na CD je, to mám od těch autorů moc rád a každá z těch písniček je pro mne důležitá.

Co TvMiniUni čeká v novém školním roce?

Z Číny k nám letí velikánská bedna a v ní je strašně moc plyšových Flégýů. Na podzim budeme mít koncert v Jatkách 78 a tam pokřtíme tuto novou hračku. Pak intenzivně chystáme celovečerní film TvMiniUni a Zloděj snů, ten bychom měli během roku dopsat a možná začít i natáčet. No a bude dalších 40 nových dílů, čili 80 nových písniček, budeme vystupovat s Honzou Maxiánem na našich koncertech a písničky zpívat... a pak? Kdo ví? Na začátku TvMiniUni, před dvěma lety, jsme měli za úkol udělat šestnáct dílů pro Českou televizi. Teď už jich máme 80, a postupně se to pořád nabaluje a vrství. Sám jsem tedy zvědavý, co nám nový rok přinese. Zatím nás to všechny baví. Hodně!

SU 6302-2

Supraphononline

MORAVSKÉ A UKVALSKÉ LIDOVÉ PÍSNĚ

MARTINA JANKOVÁ, TOMÁŠ KRÁL A IVO KAHÁNEK

OBJEVUJÍ KOUZLO JANÁČKOVÝCH PÍSNÍ

Sopranistka Martina Janková, barytonista Tomáš Král a klavírista Ivo Kahánek spolu nahráli album, sestavené z moravských a ukvalských písní Leoše Janáčka, jež Supraphon vydal na CD i digitálně 18. září 2015.

Jméno Leoše Janáčka je jedním z těch, které českou hudbu proslavilo ve světě. Jeho Glagolská mše, Sinfonietta či vrcholná operní díla se uvádějí na nejvýznamnějších pódích světa. Někde stranou všeobecné pozornosti pak leží Janáčkovy práce folkloristické. Přitom je to právě lidová píseň, která pulzuje v samém srdci jeho hudby a zásadně utváří jeho osobitou řeč; bez tohoto pramene inspirace si nelze Janáčka vůbec představit. Díky jeho sběratelské vášni se nám dochovalo bohatství nádherných písní v notovém zápisu i v dobových zvukových záznamech. Do Moravské a Ukvalské lidové poesie vybral nejkrásnější z nich. Nechává je zaznít v čistém tvaru, který jim dala krajina a lidé v ní a – s citem restaurátora vzácného obrazu – pouze dotváří kongeniální klavírní dopro-

vod. Krajina a jazyk Janáčkových Hukvald a Moravy se otiskly i v duších interpretů této nahrávky. I nejsilnější životní témata zde zaznívají s prostou přímočarostí a okouzlující poetikou. Právě tato čistota lidové písně je i hlavním východiskem interpretů předkládané nahrávky. Je výsledkem jejich společného hledání a touhy dotknout se tohoto čistého a hluboce symbolického světa písní.

Sopranistka Martina Janková se nad novou nahrávkou zamýšlí:

„Janáčkovy písně jsou velmi jemnou a citlivou úpravou původních lidových písní, které vášnivě sbíral. Dostal se při tom i do Frýdlantu nad Ostravicí, ze kterého pocházím a kde jsem i já měla možnost již ve svých čtyřech letech od úžasných muzikan-

tů – rodiny Kotků, poznat spoustu těchto nádherných písní u cimbálu a naučit se jim. Janáček o svém setkání s Ignácem Kotkem (z jehož tradice vycházím i já) píše ve svém fejetonu, ve kterém své inspirační prameny popisuje a jmenuje při tom rodinu Kotkovu na prvním místě. Jsem nesmírně ráda, že se tato originální hudební krása dodnes dochovala, i když již tradice lidových písní „nevoní“ tak silně. Díky těmto písním jsem se vlastně začala hudbě věnovat profesionálně. Již tam mě to chytilo a už nepustilo.“ Klavírista Ivo Kahánek dodává: „Nikdy mě nepřestane překvapovat a uchvacovat fantazie a proměnlivost, s níž Janáček složil doprovody k jednotlivým písním; snoubí se v tom nezměrný talent skladatele a zkušenost folkloristy s citem prostého Morávka.“

SU 4183-2

Supraphononline

VILÉM VEVERKA

HUDBA JE ELITNÍ ZÁLEŽITOST, ALE NIKOLIV ZÁLEŽITOST PRO ELITY

Špičkový český hobojista VILÉM VEVERKA, patrně náš nejpovolanější velvyslanec tohoto nástroje pro domácí i zahraniční hudební scénu, nahrál HOBOJOVÉ KONCERTY BAROKNÍCH SKLADATELŮ: VIVALDI, TELEMANN BACH. Vedle výsostné interpretace sólisty tato deska znovu přesvědčuje, že hoboj má mimořádný zvuk - že je to krásný nástroj. „Vždyť je přece jako lidský hlas,“ říká umělec. „A co může být víc? S nadsázkou bych řekl, porovnejme s ním třeba hlas Jonase Kaufmanna...“ Absolvent Pražské konzervatoře u F. X. Thuriho a AMU u L. Sequardtové se dál vzdělával v zahraničí, účinkoval v proslulém Mládežnickém Orchestru G. Mahlera a působil mj. u Berlínských filharmoniků; získal řadu cen v prestižních mezinárodních soutěžích. Nyní se převážně věnuje sólové dráze a působení v komorních souborech, jako sólista vystupuje se světovými orchestry zvukných jmen.

Foto © Julian Veverica, 2015

Na konzervatoři jste byl studentem prof. Thuriho; ovlivnil „poslední barokní skladatel v Čechách“ váš vztah k barokní hudbě?

Pan profesor Thuri mě formoval již v době před studiem na konzervatoři. Vnímám jsem od začátku, že se zcela identifikoval s barokní estetikou. Byl to on, kdo mi otevřel svět hudby Jana Dismase Zelenky, dnes hlavní pilíř „Ensemble Berlin-Prag“...

Baroko na novém CD zní ve vašem podání jímavě a procítěně, jako by vám mluvilo z duše...

Hudba, kterou jsme na albu umístili je absolutně krásná a poetická, navíc však plná vzruchů a afektů. Dlouho jsem se na projekt připravoval. Album jsme nahrávali na jaře. Během projektu jsem cítil podporu lidí okolo mě,

tímto jim všem mohu beze slov poděkovat. To vše je na nahrávce myslím otisknuté. Je to ostatně realizace dalšího snu a postupného záměru. Deska na které mě doprovází „Ensemble 18+“ je skutečnou výstavní skříň barokní hudby. Pro posluchače to pak může být první vstupenka do světa hudby jako takové.

Která ze skladeb na nové desce vám dala nejvíc práce?

Zřejmě oba koncerty J. S. Bacha – kladou na interpreta objektivně největší nároky co do připravenosti v komplexním slova smyslu. „Nekonečnost“ frází má doslova houslové či klavírní parametry. Text proto de facto nelze realizovat bez absolutně zvládnuté techniky cirkulárního (tzv. „věčného“) dechu.

Vaše výsostná interpretace znovu ozřejmila i další – někdy možná trochu opomíjenou – vlastnost hoboje: že má velice ušlechtilý zvuk. Co si o tom myslíte, třeba v porovnání s jinými dřevěnými nástroji, flétna, klarinet atd.?

Hoboj má tu unikátní vlastnost či spíše potenciál, že v ideálním případě se barva jeho zvuku zdaleka nejvíce blíží lidskému hlasu; taková je má filosofie pojetí hoboje. Nástroj jako takový má svá specifika – interpret může v porovnání s ostatními dechovými nástroji zdaleka nejvíce ovlivnit – „individualizovat“ výslednou podobu tónu. Je to tedy potenciál zřejmě nejlyričtějšího nástroje. Věřím, že aktuální deska je toho důkazem.

SU 4188-2

Supraphononline

Co rozhodlo, že jste si vybral právě hoboj jako svůj nástroj?

O tom, že jsem začal hrát na hoboj, rozhodla právě konexe s profesorem Thuri, kterého znala dobře moje máma. Do té doby pro mě byl hoboj neznámou planetou, o nástroji jsem de facto nic nevěděl.

Soudě podle početnosti vašich koncertů je o hoboj velký a stále rostoucí zájem. Vždyť v letošním roce jste až do této doby měl několik desítek vystoupení, přitom do konce roku zbývá ještě několik měsíců. Jak tento trend vnímáte, a co je jeho příčinou?

Souvisí to zřejmě s obecnou ctižádostí a představou interpreta. Věřím tomu, že hoboj je jeden z nejatraktivnějších nástrojů. S kolegy z Berlínské Filharmonie („Ensemble Berlin-Prag“) vystoupíme v květnu 2016 na festivalu Pražské jaro; –což také chápu jako potvrzení správnosti zvolené cesty.

Váš hudební vkus má veliké rozpětí: na jedné straně baroko a klasicismus, na druhé hudba 20. a 21. století. Dobře to charakterizuje např. dramaturgie jednoho z vašich dřívějších CD: Telemann – Britten. Proč je mnohem méně hudby z období „mezi tím“?

Je to dáno tím, že zlatou éru prožil hoboj právě v období baroka – o tom svědčí stovky sólových koncertů a sonát. V klasicismu došlo k relativnímu útlumu, byť i zde máme zajímavý koncertantní repertoár. Dále pak interpreti – hoboisté. řečeno slovy legendárního Heinze Holligera, propásli možnost inspirovat autory jako byli třeba Debussy, či Ravel – ti používají hoboj fantasticky, ale

„pouze“ jako orchestrální nástroj. Skutečná renesance sólového hoboje přichází právě s hudbou po roce 1945. Počínaje pozdním opusem Richarda Strausse, přes dalšího slavného německého skladatele B. A. Zimmermanna, a samozřejmě Bohuslava Martinů atd. Velkou roli sehrál později právě Holliger, který fascinoval významné skladatele druhé poloviny 20. století. Právě díky němu je repertoár tak bohatý a kvalitní. Mám-li tedy ambici prosazovat hoboj jako sólový nástroj, pak logicky inklinuji i k hudbě 20. století, respektive hudbě současné.

Hodně se věnujete i komornímu hraní. Které nástroje podle vás hoboji „sluší“?

Pokusím se odpovědět elegantně – pomyslíme-li na hoboj v oblasti komorní hudby, pak nás napadne jako první spojení s harfou v podání mé dlouholeté koncertní partnerky Kateřiny Englichové. Letos je tomu již deset let, kdy jsme začali spolupracovat – směl jsem se podílet i na její aktuální desce, která u Supraphonu vyjde v listopadu. Společně připravujeme a studujeme další programy, nejen komorní. Atraktivní a na literaturu bohaté je spojení s cembalem (Barbara Maria Willi), exkluzivní je repertoár pro hoboj a klavír (Martin Kasík, Ivo Kahánek).

Často se účastníte zajímavých a neobvyklých projektů, např. nedávno Novofestu. Jaký měl váš program ohlas?

Koncert v rámci festivalu Novofest přinesl specifické spojení hudby – improvizace a moderního tance. Byla to první zkušenost s taneční skupi-

nou „420people“, ohlasy na projekt byly veskrze pozitivní. Je třeba vytvářet i jiné hudební vzorce, hledat podobná přemostění, nepodbízet se, ale přesto oslovovat nové publikum. Zde vidím i sám u sebe značné deficit. Příštím úkolem interpreta druhé dekady 21. století je dokázat, že hudba – právě ta tzv. „vázná“ – má logicky ambici být součástí každodenního života, tedy, že to je něco, co dělá život zajímavější a smysluplnější. Hudba je sice elitní záležitost, ale nikoliv záležitost pouze pro elity.

Co významného na vás čeká v této sezoně?

Hned začátek sezóny byl zajímavý.

Kromě vydání nového alba dokončujeme s Českou televizí dokument z cyklu „Můj pokus o mistrovský opus“. Ještě v srpnu jsem v rámci „Ostrava days“ v české premiéře provedl s Janáčkovou Filharmonií Ostrava Koncert Mortona Feldmana. V říjnu představím dramaturgii nové desky na koncertech ve Španělsku. Velmi se těším na koncert v rámci festivalu Hudební Fórum v Hradci Králové – zde provedu, opět v české premiéře a s JFO, špičkovou skladbu „Extase“ od Quiganga Chena. Následně poprvé spojíme síly s Pavlem Šporcem, z čehož mám velkou radost. A samozřejmě budeme pilně koncertovat s Kateřinou Englichovou.

Foto © Julian Veverica, 2015

MUSICA BOHEMICA BALADY A LEGENDY

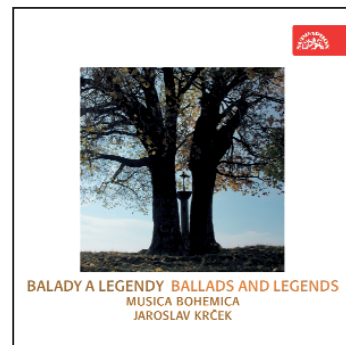
„Jsem zakladatelem souboru Musica Bohemica, jehož jsem již čtyřicet let uměleckým vedoucím. Není mně líto, že by se nevědělo o mých dalších aktivitách, zejména v oblasti umělecké hudby, neboť i v souboru Musica Bohemica umělecká hudba od počátku žije,“ říká Jaroslav Krček.

Supraphonline

Vůbec první vlastní nahrávka souboru Musica Bohemica pro vydavatelství Supraphon bylo album Dřevo se hudbou odívá, které vyšlo v roce 1979. Jaroslav Krček pro něj vybral několik silných lidových textů a zkomponoval k nim vlastní hudbu s takovou citlivostí, že jeho nápěvy dodnes mnozí posluchači považují za lidové. Následující nahrávka České a moravské lidové balady zahrnuje lidové nápěvy v Krčkových úpravách s jeho nezaměnitelným rukopisem a barevnou instrumentací. Neomylnou ruku měl Jaroslav Krček i ve výběru sólistů; jen stěží si některé z těch písní umíme představit v jiném provedení.

Jubilejní album, které vyšlo na CD 18. září pod názvem Balady a legendy, zahrnuje výběr z obou raných nahrávek, některé z nich vycházejí na CD poprvé. Ono neopakovatelné kouzlo, jež očarovalo několik generací posluchačů souboru Musica Bohemica, zaznívá v plnosti už na těchto nahrávkách a zůstává do dnešních dnů stejně silné.

SU 4191-2

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. [+420] 221 966 604, fax [+420] 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz